

Wtorek, 17 czerwca 2008 r.

17. wzywa Komisję, aby w ramach zielonej księgi w sprawie spójności terytorialnej zbadała, czy poziom NUTS 4 jest odpowiedni do prowadzenia zróżnicowanej polityki w celu osiągnięcia celu spójności terytorialnej;
18. podkreśla konieczność zajęcia się tendencjami demograficznymi takimi jak postępująca koncentracja ludności w miastach i masowe opuszczanie obszarów wiejskich oraz ich konsekwencjami terytorialnymi; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do opracowania strategii rewitalizacji zagrożonych obszarów poprzez rozwój infrastruktury, stymulowanie prawdziwych możliwości rozwojowych zgodnie z ich konkretnym potencjałem, utrzymywanie usług użyteczności publicznej poprzez zwiększenie lokalnego potencjału administracyjnego i decentralizację sektora publicznego, stworzenie możliwości zatrudnienia i szkoleń, poprawę warunków mieszkaniowych i warunków życia oraz zwiększanie atrakcyjności tych obszarów dla inwestorów; uważa, że miasta potrzebują jednocześnie wsparcia dla ich wysiłków na rzecz rozwiązania problemów miejskich;
19. uważa, że chociaż w przeszłości opuszczanie obszarów wiejskich mogło odgrywać rolę „zaworu bezpieczeństwa” w przypadku rolników wykluczonych z ich pierwotnej działalności, dziś już się to nie zdarza, gdyż bezrobocie dotyka coraz częściej osób niewykwalifikowanych i dlatego zakłady przemysłowe powstałe na obszarach wiejskich stanowią jedną z pierwszych ofiar restrukturyzacji i delokalizacji, skutkując ograniczeniem zakresu działalności wielokierunkowej, na którą drobni rolnicy przechodzący trudności mogli kiedyś liczyć, aby uzupełnić swój dochód z rolnictwa, co przyspiesza w ten sposób ich pauperyzację;
20. podkreśla, że należy nie tylko dalej prowadzić polityki strukturalne po 2013 r., ale także wykorzystać przegląd budżetu jako szansę na udostępnienie koniecznych środków w celu zagwarantowania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej obszarów UE w przyszłości;
21. zaleca, aby działania polityczne podejmowane w celu walki z wykluczeniem społecznym oraz aktywizacji najbardziej zagrożonych społeczności i grup zawierały element dobrowolności;
22. wzywa Komisję do przedstawienia specjalnego wniosku ukierunkowanego na zajęcie się w realistyczny i konkretny sposób problemami, przed jakimi stoją najbardziej zagrożone społeczności i grupy, w tym wykluczeniem społecznym;
23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Spójność polityki na rzecz rozwoju oraz skutków eksploatacji przez UE określonych biologicznych zasobów naturalnych dla rozwoju Afryki Zachodniej

P6_TA(2008)0289

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju oraz skutków eksploatacji przez UE określonych biologicznych zasobów naturalnych dla rozwoju Afryki Zachodniej (2007/2183(INI))

(2009/C 286 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 178 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając przyjęte w 2005 r. wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie europejskiej polityki rozwoju: „Konsensus europejski” ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1.

Wtorek, 17 czerwca 2008 r.

- uwzględniając podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r.⁽¹⁾ w Kotonu umowę o partnerstwie zawartą pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej, zmienioną umową zmieniającą umowę o partnerstwie podpisaną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r.⁽²⁾,
- uwzględniając wspólną strategię UE — Afryka,
- uwzględniając pierwsze dwuletnie sprawozdanie Komisji zatytułowane „Raport UE na temat spójności polityki na rzecz rozwoju” (COM(2007)0545) i dołączony do niego dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)1202),
- uwzględniając wnioski Rady z dnia 21-22 grudnia 2004 r., 24 maja 2005 r., 10 marca 2006 r., 11 kwietnia 2006 r., 17 października 2006 r., 5 grudnia 2006 r., 15 grudnia 2006 r. i 19-20 listopada 2007 r.,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju, program prac na lata 2006-2007 (SEC(2006)0335),
- uwzględniając Deklarację Milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając konsensus z Monterrey w sprawie finansowania rozwoju z dnia 22 marca 2002 r.,
- uwzględniając analizę zatytułowaną „Instytucje i państwa członkowskie UE: mechanizmy wspierania spójności polityki na rzecz rozwoju” z maja 2007 r., przygotowaną przez Europejskie Centrum Zarządzania Polityką Rozwoju, Particip GmbH oraz Instytut Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Complutense ICEI,
- uwzględniając unijny program Fundacji im. Everta Vermeera oraz Europejskiej konfederacji organizacji pozarządowych na rzecz wsparcia i rozwoju CONCORD,
- uwzględniając komunikat Komisji pod tytułem „Stworzenie światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym pomiędzy Unią Europejską a ubogimi krajami rozwijającymi się, najbardziej narażonymi na skutki zmian klimatycznych” (COM(2007)0540),
- uwzględniając wyniki trzynastej sesji konferencji stron (COP13) w sprawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz spotkanie stron protokołu z Kioto, które odbyło się na Bali w Indonezji w dniach 3-14 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej do roku 2010⁽³⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący planu działania UE na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) z dnia 21 maja 2003 r. (COM(2003)0251), poparty wnioskami Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa z dnia 13 października 2003 r., oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń FLEGT na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie przyspieszenia wykonania planu działań UE na rzecz FLEGT⁽⁵⁾,
- uwzględniając wnioski Rady ds. Środowiska z dnia 20 lutego 2007 r. w sprawie celów UE w zakresie dalszego rozwoju rozwiązań systemowych dotyczących zmian klimatu po 2012 r., w których podkreślono, „że konieczne są konkretne strategie polityczne i działania, by powstrzymać i odwrócić skutki emisji dwutlenku węgla związane z wylesianiem w krajach rozwijających się w ciągu kolejnych 20-30 lat”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3. Umowa ostatnio zmieniona decyzją nr 1/2006 Rady Ministrów AKP-WE (Dz.U. L 247 z 9.9.2006, str. 22).

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 27.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, str. 117.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 347 z 30.12.2005, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, str. 482.

Wtorek, 17 czerwca 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie zintegrowanych ram dla umów o partnerstwie w rybołówstwie z państwami trzecimi z dnia 23 grudnia 2002 r. (COM(2002)0637),
  - uwzględniając kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) z 1995 r. oraz plan działania FAO na rzecz zarządzania zdolnościami połowowymi z 1999 r.,
  - uwzględniając badanie FAO autorstwa Johna Kuriena zatytułowane „Odpowiedzialny handel rybami a bezpieczeństwo żywnościowe” z 2005 r.,
  - uwzględniając badanie z dnia 16 lipca 2007 r. przeprowadzone na zlecenie Parlamentu Europejskiego w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju oraz skutków polityki rybackiej UE dla rozwoju w Afryce Zachodniej,
  - uwzględniając własną rezolucję z dnia 25 października 2001 r. w sprawie rybołówstwa i walki z ubóstwem⁽¹⁾,
  - uwzględniając badanie Juliette Hallaire zatytułowane „L’émigration irrégulière vers l’Union européenne au départ des côtes sénégalaises” („Nielegalna emigracja do Unii Europejskiej z wybrzeży Senegalu”) z września 2007 r., opublikowane przez Międzynarodową Organizację ds. Migracji,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Rybołówstwa (A6-0137/2008),
- A. mając na uwadze, że Deklaracja Milenijna Narodów Zjednoczonych wzywa wszystkie państwa do zapewnienia spójności polityki na rzecz rozwoju,
- B. mając na uwadze, że UE dokłada wszelkich starań, by zapewnić spójność polityki na rzecz rozwoju zgodnie z art. 178 traktatu WE, który stanowi, że przy wykonywaniu polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się Wspólnota bierze pod uwagę cele wspólnotowej polityki w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju,
- C. mając na uwadze, że w ust. 35 wspomnianego wyżej europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju stwierdza się, iż „UE jest zdeterminowana, by podejmować działania służące poprawie spójności polityki na rzecz rozwoju w kilku obszarach” i że „ważne jest, by polityki niedotyczące wspierania rozwoju towarzyszyły staraniom krajów rozwijających się w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju”,
- D. mając na uwadze, że we wspomnianym wyżej dwuletnim sprawozdaniu Komisji na temat spójności polityki na rzecz rozwoju stwierdza się między innymi, że:
- koncepcja spójności polityki na rzecz rozwoju nie została dotychczas wystarczająco uwzględniona w ramach procesów decyzyjnych,
  - pomimo wysiłków UE wciąż znajduje się na wczesnym etapie budowania skutecznej koncepcji spójności polityki na rzecz rozwoju,
  - główną przeszkodą na drodze do poprawy spójności polityki są różnice priorytetów politycznych i konflikty interesów między państwami członkowskimi UE oraz między krajami rozwijającymi się,
  - nadal brak jest świadomości i wiedzy na temat spójności polityki na rzecz rozwoju i istnieje potrzeba zapewnienia zaangażowania na wysokim szczeblu politycznym,
  - biorąc pod uwagę fakt, że rybołówstwo jest ważnym sektorem gospodarczym w krajach nadbrzeżnych, może ono odgrywać istotną rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego,

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 E z 9.5.2002, str. 353.

Wtorek, 17 czerwca 2008 r.

- E. mając na uwadze, że we wnioskach Rady z 24 maja 2005 r. zawarto zobowiązanie do ulepszenia unijnej polityki spójności na rzecz rozwoju, w szczególności w dwunastu priorytetowych dziedzinach polityki, takich jak, między innymi, handel, rybołówstwo, ochrona środowiska naturalnego, zmiany klimatyczne, migracje i zatrudnienie,
- F. mając na uwadze, że dwoma najważniejszymi biologicznymi zasobami naturalnymi eksploatowanymi przez UE w Afryce Zachodniej są ryby i drewno i że zgodnie z danymi Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Handlu ponad 80 % ryb i drewna eksportowanych przez Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) trafia do UE,
- G. mając na uwadze, że zgodnie z definicją Narodów Zjednoczonych Afryka Zachodnia jest najdalej na zachód wysuniętym regionem Afryki, który obejmuje 16 krajów: Benin, Burkina Faso, Republikę Zielonego Przylądka, Wybrzeże Kości Słoniowej, Gambię, Ghanę, Gwineę, Gwineę Bissau, Liberię, Mali, Mauretanię, Niger, Nigerię, Senegal, Sierra Leone i Togo (to jest kraje Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) oraz Mauretanię) ⁽¹⁾, jak również to, że Kamerun często zaliczany jest do Afryki Zachodniej,

Spójność polityki na rzecz rozwoju

- 1. z zadowoleniem przyjmuje większą uwagę i zaangażowanie Komisji, Rady i państw członkowskich w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju, czego wyrazem jest 12 zobowiązań dotyczących spójności polityki na rzecz rozwoju, sprawozdania dwuletnie i wiele innych nowych mechanizmów;
- 2. podkreśla znaczenie spójności polityki jako jednego z elementów wkładu UE na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju;
- 3. podkreśla, że wola polityczna i zobowiązanie do uwzględnienia interesów krajów rozwijających się we wszystkich dziedzinach polityki, jakie ich dotyczą, są konieczne do osiągnięcia lepszej spójności polityki;
- 4. zwraca uwagę na ścisłe powiązania pomiędzy prowadzoną przez UE polityką rozwoju a polityką rybacką UE i polityką UE w zakresie handlu drewnem oraz podkreśla, że środki podjęte w takich dziedzinach polityki UE jak rybołówstwo i polityka drzewna silnie oddziałują na zrównoważony rozwój lokalny;
- 5. przypomina, że podczas wyżej wspomnianej konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu potwierdzono, iż wylesianie w znacznej mierze przyczynia się do emisji gazów cieplarnianych i tym samym do zmian klimatu oraz podkreślono potrzebę wspierania krajów rozwijających się w ich działaniach na rzecz zachowania zasobów leśnych i zrównoważonego gospodarowania tymi zasobami; wzywa UE i państwa członkowskie do przekazania znacznych środków finansowych na międzynarodowe inicjatywy na rzecz zachowania i zrównoważonego wykorzystywania zasobów leśnych oraz zrównoważonego nimi gospodarowania w krajach rozwijających się, a w szczególności na rzecz wsparcia dla krajów afrykańskich;

Drewno

- 6. wyraża zaniepokojenie z powodu faktu, że wycinanie lasów tropikalnych jest jednym z czynników zmian klimatu, odpowiadającym rocznie za około 20 % całkowitej emisji gazów cieplarnianych spowodowanej przez człowieka i niszczącym źródła utrzymania milionów lokalnych i rdzennych społeczności;
- 7. wyraża zaniepokojenie, że przywóz taniego, nielegalnego drewna i produktów leśnych, w połączeniu z łamaniem przez niektórych przedstawicieli sektora przemysłu podstawowych norm społecznych i środowiskowych, pogarsza równowagę na międzynarodowych rynkach i zmniejsza dochody podatkowe krajów będących producentami;
- 8. wyraża zaniepokojenie, że zgodnie z danymi FAO mniej niż 7 % ogółu światowych terenów leśnych jest oznakowanych ekologicznie, a mniej niż 5 % lasów tropikalnych objętych jest zrównoważoną gospodarką leśną;
- 9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja prowadzi w Afryce Zachodniej oficjalne negocjacje z Ghaną i Kamerunem, jak również wstępne rozmowy z Liberią celem podpisania dobrowolnych umów partnerskich zmierzających do kontrolowania legalności produktów drewnianych wywożonych bezpośrednio do Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją Narodów Zjednoczonych do przedmiotowego regionu zaliczana jest również nie uwzględniona w niniejszej rezolucji Wyspa Świętej Heleny – terytorium zamorskie Wielkiej Brytanii znajdujące się w południowej części Oceanu Atlantyckiego.

Wtorek, 17 czerwca 2008 r.

10. podkreśla, że wszelkie programy na rzecz zachowania zasobów leśnych, w tym partnerstwo na rzecz zmniejszenia emisji gazów spowodowanych wylesianiem (FCPF) oraz FLEGT, powinny chronić tradycyjne i zwyczajowe prawa społeczności rdzennych i lokalnych do wykorzystywania własnych zasobów leśnych zgodnie z Deklaracją Praw Ludności Rdzennej ONZ;
11. wzywa Komisję do pozytywnego ustosunkowania się do wniosków o finansowanie inicjatyw w zakresie zrównoważonej gospodarki leśnej w ramach planowania pomocy i krajowych dokumentów strategicznych;
12. wzywa Komisję do przedłożenia komunikatu określającego podejście, zaangażowanie i wsparcie Unii Europejskiej na rzecz obecnych i przyszłych mechanizmów finansowania w zakresie ochrony lasów i zmniejszenia emisji spowodowanych wylesianiem, które to podejście opierałoby się na UNFCCC, protokole z Kioto oraz partnerstwie na rzecz zmniejszenia emisji gazów spowodowanych wylesianiem; w komunikacie należy określić zaangażowanie Unii Europejskiej na rzecz zapewnienia środków mających na celu pomoc krajom rozwijającym się w ochronie lasów, finansowaniu chronionych obszarów leśnych i rozpowszechnianiu rozwiązań gospodarczych stanowiących alternatywę dla niszczenia lasów;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyspieszenia realizacji wyżej wspomnianego planu działania i rozporządzenia UE w sprawie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa UE FLEGT, których celem jest walka z nielegalnym wycinaniem lasów i związanym z nim handlem, a także zachęcenie do nabywania produktów pochodzących ze zrównoważonej produkcji drewna i znaczący wzrost liczby krajów partnerskich;
14. w szczególności wzywa Komisję do przedłożenia podczas obecnej kadencji kompleksowego wniosku legislacyjnego w sprawie zapobiegania wprowadzaniu do obrotu drewna i produktów z drewna pochodzących z nielegalnych źródeł wpływających destrukcyjnie na środowisko naturalne;
15. wzywa państwa członkowskie i Komisję do przyspieszenia przyjęcia i wdrożenia „zielonej” polityki zamówień publicznych na poziomie europejskim, krajowym i lokalnym, promującej kupno oznakowanych ekologicznie wyrobów z drewna, a zwłaszcza tych certyfikowanych zgodnie z normą Rady ds. Zrównoważonej Gospodarki Leśnej;

Ryby

16. wskazuje na wysoki poziom zależności krajów w Afryce Zachodniej od rybołówstwa będącego źródłem zatrudnienia, bezpieczeństwa dostaw żywności, białka, dochodów budżetowych oraz handlu zagranicznego, którą to zależność ilustruje aktualne badanie opublikowane przez Międzynarodową Organizację ds. Migracji, zgodnie z którym jedną z najważniejszych przyczyn migracji z Senegalu jest upadek lokalnego przemysłu rybnego;
17. z satysfakcją odnotowuje i popiera postępy dokonane w tym zakresie, lecz wciąż wyraża zaniepokojenie opieszałością i niechęcią, z jaką niektóre państwa tego regionu angażują się w ochronę swoich własnych zasobów; ubolewa, że pomimo wysiłków ze strony UE w ramach umów o partnerstwie, trwałość biologicznych zasobów naturalnych, w tym zasobów rybnych, oraz korzyści wynikające ze zrównoważonej eksploatacji nie tylko nie są priorytetem dla wspomnianych państw, lecz często mają znaczenie podrzędne w stosunku do innych interesów politycznych i gospodarczych;
18. wzywa tym samym Komisję do zbadania sprawy, w tym wyraźnego powiązania pomiędzy liczbą imigrantów z krajów Afryki Zachodniej w UE a istotnym zmniejszeniem zasobów rybnych u wybrzeży Afryki Zachodniej;
19. wzywa Komisję i rządy państw Afryki Zachodniej do ograniczenia nielegalnych połowów oraz do monitorowania i kontrolowania zasobów rybnych w celu zahamowania znacznego spadku zasobów rybnych w wodach u wybrzeży Afryki Zachodniej;
20. uważa, że zasoby rybne w Afryce Zachodniej stanowią znaczący potencjał dla lokalnego rozwoju i przyczyniają się do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego; zauważa z niepokojem, że zgodnie z najnowszymi ocenami naukowymi przeprowadzonymi od 2006 r. przez Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku liczne zasoby rybne w Afryce Zachodniej są nadmiernie eksploatowane, a co najmniej w jednym przypadku istnieje ryzyko całkowitego wyczerpania zasobów;

Wtorek, 17 czerwca 2008 r.

21. uważa, że ocena zakresu spójności pomiędzy wspólnotową polityką rozwoju a wspólnotową polityką rybacką obejmuje wiele aspektów poza dwustronnymi umowami o partnerstwie w sektorze rybołówstwa podpisanymi z wieloma krajami trzecimi w Afryce Zachodniej; równie ważna jest polityka wspólnotowa odnosząca się do:

- monitorowania, kontrolowania i nadzorowania wód u wybrzeży Afryki Zachodniej oraz działań UE na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów;
- wspierania badań naukowych w zakresie zasobów rybnych i struktury ekosystemu;
- wywożenia statków z UE do Afryki Zachodniej i zmiany ich bandery;
- fitosanitarnych norm w zakresie przywozu ryb i innych pozataryfowych barier handlowych;
- polityki rynkowej UE oraz gatunków i ilości ryb przywożonych z Afryki Zachodniej;

22. zwraca się do Komisji o postępowanie zgodnie z planem w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju podczas negocjowania umów w sprawie drewna i ryb w ramach umowy o partnerstwie gospodarczym, zważywszy na fakt, że umowa o partnerstwie gospodarczym z państwami Afryki Zachodniej nie została jeszcze w pełni uzgodniona i podpisana;

23. ponawia wezwanie do Komisji o działanie zgodnie z najważniejszym celem umów o partnerstwie gospodarczym, jakim jest rozwijanie integracji regionalnej oraz wzmacnianie pozycji gospodarczej państw AKP, przy czym w tym kontekście szczególnie podkreśla sytuację krajów Afryki Zachodniej;

24. jest zdania, że polityka rybacka UE, w tym odnośnie do Afryki Zachodniej, musi przestrzegać postanowień ww. Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO z 1995 r.;

25. wyraża zadowolenie z faktu, iż siedem państw Afryki Zachodniej podpisało z UE porozumienia w sprawie połowów, pod nową postacią umów o partnerstwie, które oprócz pierwotnych celów ochrony interesów floty UE, zawierają postanowienia, na mocy których kraje trzecie powinny stworzyć plany gwarantujące zrównoważoną eksploatację zasobów rybnych;

26. uważa, że dawny napływ zdolności połowowych do regionu, który ma stosunkowo słaby system zarządzania zasobami połowowymi i niedostateczne środki do inspekcji i kontroli działalności statków rybackich, przyczynił się do powstania skomplikowanej sytuacji pod względem zasobów rybnych w regionie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zakończenie w 2005 r. przyznawania dotacji na przenoszenie zdolności połowowych z UE do Afryki Zachodniej;

27. zauważa, że zmniejszenie działalności UE na wodach Afryki Zachodniej może oznaczać, że jej miejsce zajmą floty innych państw, które niekoniecznie przestrzegają tych samych zasad zrównoważonego rozwoju;

28. uważa, że zwłaszcza w zakresie zasobów rybnych należy w pierwszym rzędzie położyć nacisk na następujące aspekty:

- okresową ocenę stanu zasobów rybnych za pośrednictwem kampanii badawczych prowadzonych ze statków oceanograficznych przez naukowców z UE i krajów trzecich, obejmującą zasoby rybne dostępne we wszystkich wyłącznych strefach ekonomicznych (EEZ) krajów, z którymi podpisane zostały umowy partnerskie w sprawie połowów;
- rozwój infrastruktury na lądzie, zarówno portowej, jak i zaopatrzeniowej i transportowej, dla ułatwienia statkom ze UE i z krajów trzecich zawijania do portów w celach takich jak naprawy, wyładunki, przeładunki itd., co przyniesie dodatkowe korzyści krajom trzecim;
- dostosowanie norm higieniczno-sanitarnych, gdyż większość z tych krajów ma poważne braki w tej dziedzinie, co w niektórych przypadkach uniemożliwia im korzystanie przy eksporcie z preferencyjnego dostępu do rynku wspólnotowego;

Wtorek, 17 czerwca 2008 r.

- funkcjonowanie służb kontroli i nadzoru, gdyż w krajach tych brakuje zasobów technicznych i ludzkich niezbędnych do prowadzenia tych zadań, poprzez tworzenie ośrodków kontroli, szkolenie inspektorów lub nabywanie statków patrolowych i środków lotniczych;
  - stworzenie ram prawnych gwarantujących ochronę bieżących i potencjalnych inwestycji wspólnotowych związanych głównie z tworzeniem wspólnych przedsiębiorstw, które napotykać zbyt wiele przeszkód inwestycyjnych w danym kraju trzecim, przede wszystkim ze względu na utratę kontroli nad przedsiębiorstwem i brak pewności prawnej panującej w niemal wszystkich krajach w regionie;
  - wprowadzenie planów zrównoważonego zarządzania zasobami połowowymi, które uporządkowałyby działalność sektorów lokalnych, ograniczając powszechny, nieuwzględniający biologicznej równowagi, wolny dostęp do zasobów;
29. wzywa UEdo oddzielenia poziomu płatności na umowy od poziomu dopuszczalnych, przyznaných w zamian połowów, co może zniechęcać kraje trzecie do zmniejszania dostępu w przypadku wyczerpania zasobów lub prowadzić do nagłego i znaczącego spadku dochodów rządów krajów trzecich;
30. wzywa UE do podjęcia następujących działań w celu zagwarantowania, że działalność połowowa w Afryce Zachodniej będzie zrównoważona i zgodna ze wspólnotową polityką rozwoju, niezależnie od tego, czy podstawą tych działań będzie umowa o partnerstwie czy umowa prywatna:
- przeprowadzenie wiarygodnej oceny liczebności odnośnych zasobów rybnych przed rozpoczęciem połowów i w regularnych odstępach po ich zakończeniu;
  - w przypadku wyczerpywania się afrykańskich zasobów statki UE i innych krajów powinny podjąć pierwsze kroki w celu zmniejszenia połowów;
  - opracowanie długoterminowych programów przeprowadzania ocen naukowych sytuacji i tendencji w zakresie liczebności zasobów rybnych i ich ekologicznych zależności, a także wpływu, jaki mają na nie połowy, oraz wsparcie potencjału badawczego w Afryce Zachodniej;
  - sporządzanie precyzyjnych, wiarygodnych, terminowych i dostępnych publicznie sprawozdań na temat połowów i działań statków UE prowadzonych w krajach trzecich;
  - zapewnienie pomocy w tworzeniu laboratoriów stanowiących punkt referencyjny w celu umożliwienia łatwiejszego spełnienia wymogów fitosanitarnych dla eksportu do UE;
  - opracowanie wspólnie z zachodnioafrykańskimi partnerami UE programu zwalczania nielegalnych, nieudokumentowanych i nieuregulowanych połowów, obejmującego plan nadzoru regionalnego przygotowany w oparciu o umowę zawartą z Komisją ds. Oceanu Indyjskiego; wspieranie zachodnioafrykańskiego potencjału w zakresie skutecznych kontroli i nadzoru działań połowowych statków krajowych i zagranicznych;
  - konsultacje ze społecznościami lokalnymi na temat warunków umowy;
  - podjęcie środków mających na celu zapewnienie pierwszeństwa w dostępie do zasobów rybnych lokalnym rybakom i flotom;
  - opracowanie długoterminowych programów zmierzających do zwiększenia wartości dodanej dla lokalnego przemysłu przetwórczego poprzez umożliwienie przetwarzania ryb w miejscu połowu, a następnie wywożenie ich do UE;
  - znowelizowanie i dostosowanie obecnego systemu reguł pochodzenia w celu odzwierciedlenia lokalnych warunków i realiów;
31. zmuszony jest uznać, iż, pomimo wkładów finansowych wynikających z porozumień w sprawie połowów, które stanowią obecnie znaczną część całkowitego budżetu niektórych państw trzecich – do których należy dodać inwestycje armatorów oraz współpracę, w tym finansową, państw członkowskich w ramach stosunków dwustronnych – współpraca na rzecz trwałego rozwoju nie może przebiegać jedynie w oparciu o wspólną politykę rybołówstwa, oraz stwierdza że należy ją włączyć do pozostałych polityk

Wtorek, 17 czerwca 2008 r.

wspólnotowych, w szczególności polityki współpracy na rzecz rozwoju, aby stworzyć warunki polityczne i społeczno-ekonomiczne, które pozwolą tym krajom nadać nowy kierunek ich wysiłkom administracyjnym i finansowym, w celu pełnego i trwałego wykorzystania potencjału ich biologicznych zasobów naturalnych;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do lepszej koordynacji projektów dotyczących współpracy na rzecz rozwoju, również podczas określania priorytetów i celów;

33. wyraża ubolewanie, że w ocenie oddziaływania na zrównoważony rozwój umów o partnerstwie gospodarczym UE-AKP z maja 2007 r., przeprowadzonej na wniosek Komisji, nie zbadano kwestii gospodarki drzewnej i jedynie pobieżnie poruszono zagadnienia związane z rybołówstwem;

34. zwraca się do Komisji o:

- zasadnicze prowadzenie coraz dokładniejszych ocen oddziaływania na zrównoważony rozwój;
- szersze uwzględnianie w ocenach oddziaływania na zrównoważony rozwój kwestii dotyczących spójności polityki na rzecz rozwoju;
- wystąpienie z wnioskiem o przeprowadzenie dwóch ocen oddziaływania na zrównoważony rozwój odnośnie do umowy o partnerstwie gospodarczym w Afryce Zachodniej, ze szczególnym uwzględnieniem spójności polityki na rzecz rozwoju w rybołówstwie i gospodarce leśnej, w tym oceny oddziaływania na społeczności lokalne i rdzenne;

35. stwierdza, że proces FLEGT i zmienione umowy o partnerstwie w rybołówstwie nowej generacji obowiązujące od 2003 r. stanowią ważny punkt wyjściowy dla sprzyjającej rozwojowi polityki; podkreśla jednak, że polityka rybacka i drzewna UE wobec Afryki Zachodniej wymaga rozszerzenia i wzmocnienia w celu osiągnięcia rzeczywistej spójności polityki na rzecz rozwoju;

*

* * *

36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretariatom grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, ECOWAS, Unii Afrykańskiej, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, Podregionalnej komisji ds. rybołówstwa i Komitetowi ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku, rządów wszystkich krajów należących do ECOWAS, a także Mauretanii i Kamerunu.
